TAU - VASTENBEZINNING 2021

Verhaal van de echte vreugde

PASEN:

Thuiskomen bij jezelf en bij God

ECHTE VREUGDE

Voor Pasen lezen we het volgend fragment uit het verhaal van de echte vreugde.

"Ik zeg je,
als ik dan
mijn geduld bewaar
en niet kwaad word,
dat daarin
de echte vreugde,
de echte deugd
en het heil van de ziel
bestaat."

IN HET KWETSBARE KOMT GOD AANWEZIG

"Ga maar terug naar de kruisdragers!"
klinkt als een spottend verwijt,
maar voor Franciscus is het een uitnodiging
om terug te keren naar het begin
van zijn bekering, van zijn ommekeer:
zijn ontmoeting met de melaatse.

Onterfd zwierf hij doelloos rond,
verbannen naar de plek
waar de melaatsen woonden.

In de diepte van ellende
ontmoette hij andere mensen
die, net als hij, ook alles verloren hadden
en dus niets meer hadden te verliezen...

Temidden deze levende doden
stierf Franciscus aan zichzelf
en werd opnieuw geboren.

Een bijzonder gevoel van nabijheid,
een kwetsbaarheid die verbindt,
God die er aan het licht komt.

De bitterheid in zijn hart werd door Gods genade zoet!

JEZUS MET OPEN OGEN OP DE TOEKOMST

Het gebed voor het kruis van San Damiano
opende Franciscus de ogen.
"Herstel mijn kerk!", zo klonk het.
Franciscus stak heel eenvoudig
zijn handen uit de mouwen
en herstelde bouwvallige kerkjes
in de streek rond Assisi.

Daarmee timmerde hij ook
aan de ruïne van zijn hart
zodat hij ook daar
God kon verwelkomen.

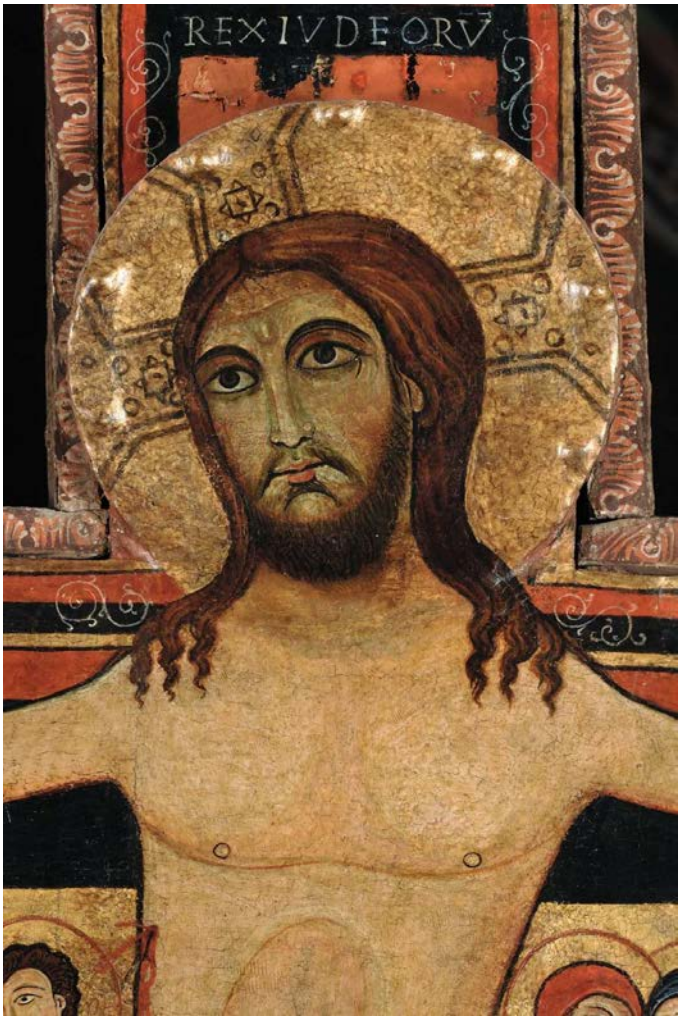

Het kruis van San Damiano
neemt ons mee,
voorbij pijn,
mislukking en verdriet
naar een nieuw
en gelouterd leven:
een haantje kondigt
de nieuwe morgen aan,
de bloedrode kleur staat
symbool voor nieuw leven.
Het kruis spreekt opnieuw:
"Ga en herstel je hart,
zodat Ik er mag thuiskomen!"

Jezus, verrezen, met ogen open,
gericht op de toekomst
en God die met een zegenend gebaar
de hele schepping liefdevol voltooit:
ook wij zijn er van harte welkom!

Geduld als gave van de Geest

Als ik, in de diepste ellende, me toch gedragen weet,
dan maakt de pijn me niet langer eenzaam.

Als ik nergens welkom ben, maar blijf zoeken naar gastvrijheid,
dan koester ik de zaden van hoop in mijn hart.

Als ik, mislukking na mislukking, kracht vindt om verder te gaan,
dan blijft de horizon van de toekomst open.

Als ik uitgesloten word, maar ondanks alles zelf niemand uitsluit,
dan sluipt er geen bitterheid in mijn hart.

Als alles me ontnomen is, maar ik mezelf toch niet afsluit,
dan besef ik dat alles me gegeven is...

Geduld als gave van de Geest,
is het groeiproces tot de ware vreugde,
die geworteld is in de Levengevende, Inwonende God.

THUISKOMEN BIJ MEZELF

Ondanks alles mijn geduld niet verliezen
en zo kunnen thuiskomen bij mezelf:
bij de onverwoestbare kern van wie ik ben.

Wat een vreugde om mezelf te mogen zijn,
ongeacht wat anderen van me denken,
geworteld zijn in een vruchtbare grond
die me leven geeft en doet groeien.

Wat een vreugde wanneer ik in mezelf geloof
en zie hoe ik trouw kan blijven aan mezelf,
aan die sterke en warme herinningen
waarin ik Gods aanwezigheid ervoer
en waaruit ik telkens opnieuw kracht kan putten
om nieuwe, ongebaande wegen te gaan.

Wat een vreugde wanneer ik naar buiten treed
en de deuren van mijn hart wagenwijd openzet,
zodat die vreugde ook anderen mag doen groeien
in verbondenheid, zelfvertrouwen en aanvaarding.
Als alles wat je opgebouwd hebt in duigen valt...

THUISKOMEN IN GODS SCHEPPING

Wat een vreugde
wanneer Franciscus
op het einde van zijn leven,
in het Zonnelied
de broederlijkheid van
Gods schepping bezingt:
hoeveel deugd doet
het wanneer je
nieuwe levensadem krijgt
door Broeder Lucht
de dorst kan lessen
door Zuster Water
je lichaam kan verwarmen
aan Broeder Vuur
jezelf gedragen weet
door Zuster Moeder Aarde.

Kinderen spelen onbezorgd
en dansen vol blijdschap.
Vogels kondigen al fluitend
een nieuwe lente aan.
Franciscus heft dankbaar
zijn handen ten hemel...
"Wees geloofd, mijn Heer..."

Thuiskomen bij onze Zuster Moeder Aarde
is ook leren om opnieuw naar haar te luisteren
en zo Gods visioen van universele broederschap
mede-scheppend handen en voeten te geven

THUISKOMEN BIJ GOD

Wat een vreugde wanneer het Paasfeest
nieuw leven doet ontluiken: een nieuw begin breekt aan!

Na al die
omzwervingen
langsheen
bergtoppen
van succes,
maar ook
doorheen dalen
van mislukking
eindelijk als pelgrim
mogen thuiskomen
bij jezelf en bij God:
daarin ligt
volgens Franciscus
de échte vreugde!

In deze moeilijke tijden mogen we ons
ten diepste verbonden voelen
met elkaar, met heel de schepping, met God:
niet op anderhalve meter, maar met heel ons hart!

Dat we ten alle tijde ons geduld mogen bewaren
en trouw blijven aan Gods levengevende roeping:
dat we zo getuige mogen worden van de onuitwisbare Liefde
die God doorheen de verrezen Jezus Christus ons toonde:
de zachte krachten zullen winnen, eenvoud omhelst verbonden.

Alleluia!!